До № 18/581 від 15 жовтня 2026 року

Суб’єкт права на конституційну скаргу – Борисенко Станіслава Ярославівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам першій, третій статті 8, частинам першій, четвертій статті 32, частинам першій, другій статті 55, частині третій статті 124 Конституції України (є неконституційними), приписи частин першої, третьої статті 51 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII, згідно з якими:

„*1. Право оскаржити рішення Дисциплінарної палати у дисциплінарній справі до Вищої ради правосуддя має суддя, щодо якого ухвалено відповідне рішення.*

Скаржник має право оскаржити рішення Дисциплінарної палати у дисциплінарній справі до Вищої ради правосуддя за наявності дозволу Дисциплінарної палати на таке оскарження.

<…>

3. Скарга на рішення Дисциплінарної палати може бути подана виключно до Вищої ради правосуддя“.

Заявниця вважає, що оспорювані приписи у їх взаємозв’язку є неконституційними, оскільки унеможливлюють судовий розгляд юридичного спору за зверненням особи, яка не є суддею, але стверджує про порушення її конституційних прав рішенням Вищої ради правосуддя (коли таке рішення містить висновки безпосередньо щодо цієї особи). Застосування оспорюваних приписів, на думку скаржниці, призвело до порушення її права на судовий захист, права на повагу до особистого і сімейного життя, права спростовувати недостовірну інформацію про себе та членів своєї сім’ї.